

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I de senere Aar er der til Justitsministeriet indkommet stadig hyppigere Klager over, at løsgaaende Hunde, navnlig Schæferhunde og Dobbermanpinchere, i den seneste Tid næsten udelukkende Schæferhunde, har overfaldet og skambidt Vildt og Husdyr, især Ungkvæg, Faar og Lam, i enkelte Tilfælde ogsaa Børn, og Klagerne har indtrængende henstillet, at der træffes virksomme Foranstaltninger herimod, enten ved Forbud mod at holde Hunde af de paagældende og af beslægtede Racer eller ved Paabud om, at saadanne Hunde skal føres i Snor uden for forsvarlig Indhegning. Allerede i 1932 overvejede Justitsministeriet at søge indført Regler herom, i hvilken Anledning der gennem Landbrugsministeriet indhentes Erklæringer fra de i Spørgsmaalet interesserede Institutioner. Jagtraadet udtalte sig for Paabud om, at Schæferhunde og Hunde af lignende Racer uden for indhegnet Plads skulde holdes i Snor, samt at Indførsel og Tillæg af disse Hunde blev forbudt; de samvirkende Husmandsforeninger anbefalede Forbud mod Hunde af nævnte Art, medens de samvirkende Landboforeninger paa Grund af divergerende Opfattelser indenfor Bestyrelsen ikke ønskede at afgive nogen positiv Udtalelse. Ved Fremsendelsen af disse Erklæringer udtalte Landbrugsministeriet, at det fandt det ønskeligt, at Hundehold af Schæferhunde og Hunde af beslægtede Racer ad Lovgivningsvejen søgtes indskrænket saa meget som muligt. Den fra Politimesterforeningen indhentede Erklæring gik ud paa, at de ret hyppige Sager angaaende omstrejfende Hunde, der har ihjelbidt eller skambidt Ungkvæg, Faar eller Lam, i det overvejende Antal Tilfælde ikke har kunnet opklares, idet Overfaldene i Almindelighed finder Sted om Natten, saaledes at det vanskeligt kan konstateres, hvilke Hunde der har forvoldt Skaden, samt at det vilde være til Støtte for Politiets Efterforskningsarbejde i disse Sager, saafremt de i § 1, Stk. 1 og 2, i Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeafgift m. v. indeholdte Bestemmelser om Anmeldelsespligt for Hunde og om disses Forsyning med Hundetegn blev sat i Kraft i Landkommunerne, af hvilke kun et lille Mindretal i Henhold til Lovens § 1, Stk. 3, havde truffet Bestemmelse herom.

Da Justitsministeriet kunde slutte sig

til Politimesterforeningens Standpunkt og maatte mene, at Hundeholdet paa en til Afværgelse af Hundeeoverfaldene gavnlige Vis kunde indskrænkes, og en bedre Kontrol med Hundeholdet opnaas, saafremt Kommunerne i videre Omfang bragte de i Loven af 1925 indeholdte Regler om Anmeldelse af Hunde, om Hundetegn samt om Indførelse, henholdsvis Forhøjelse af Hundeafgift til Anvendelse, henlede man i et Cirkulære af 29. Oktober 1932 samtlige Kommuner Opmærksomhed paa det ønskelige heri.

Under Hensyn til at løsgaaende Hunde frembyder betydelige Ulemper for Færdselen, henstillede man samtidig til Kommunerne i Politivedtægterne at søge optaget en oprindelig af Færdselsudvalget foreslaaet Bestemmelse om Hundes Færden paa offentlig Gade. Bestemmelsen, der svarer til 1., 2. og 3. Punktum i Forslagets § 10, Stk. 1, var allerede da indført i København og i forskellige Købstæder.

Udfærdigelsen af Cirkulæret har imidlertid ikke haft den tilsigtede Virkning; Sogneraadene nærer en vis Modvilje mod at indføre Anmeldelsespligt for Hunde, og de foreslaaede Politivedtægtsbestemmelser er ikke gennemført i større Omfang; Klager over Hundeeoverfald og Anmodninger om Foranstaltninger herimod vedblev at indløbe til Justitsministeriet.

Som omtalt af Justitsministeren i Folketingets Møde den 7. November 1934 (Folketingets Forhandlinger Sp. 1014) fremgaar det af Landbrugsministeriets Erhvervsdirektorats Skrivelse af 12. Oktober 1934, at Spørgsmaalet om rationel Faareavl næppe kan optages til Løsning, hvis der ikke indføres et Forbud mod Schæfer- og Politihunde, der i Jylland ødelægger en Masse Dyr. Den 7. Februar 1935 har de samvirkende danske Landboforeninger — under Fremhævelse af de gældende Lovbestemmelers Utilstrækkelighed, idet Efterforskningen af de skadevoldende Hundes Ejere frembyder store Vanskeligheder og oftest ender resultatsløst — henstillet til Justitsministeriet at søge gennemført Bestemmelser om, at Schæferhunde og Krydsninger heraf skal føres i Baand, og at omstrejfende Hunde af denne Art kan nedskydes uden Varsel.

Justitsministeriet har ikke ment, at der